

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ

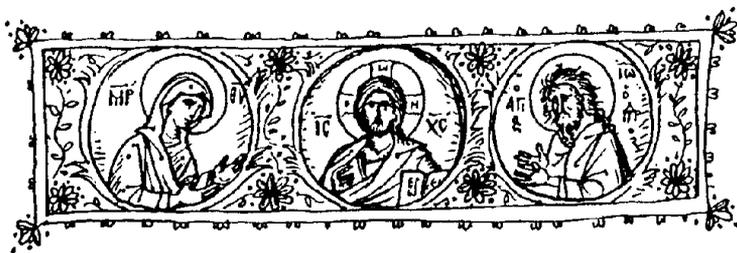
ΑΡΤΕΜΙΟΝ,

ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

(Οὔ ἡ μνήμη τῆ 20ῆ Ὀκτωβρίου)

Συντεθεὶς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* ββ' * 2002 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ ΑΡΤΕΜΙΟΝ,
ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

* * *

Μετὰ τὸ Εὐλογητός, ἀναγινώσκομεν τὸν ψαλμὸν ΡΚΒ' (142).

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶϊ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Εὐθὺς δέ, Θεὸς Κύριος...καὶ τὸ τροπάριον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Διακονῶν τῇ εὐνομίᾳ τρισμάκαρ,
ὑπὸ ἀνόμων μαρτυρίοις ἐρρίφθης,
καὶ τούτων καθυπέμεινας τοὺς πόνους καρτερῶς,
ὄθεν ἀνεκήρυξας τὴν θεότητα Λόγου,
καὶ τῷ ξίφει εἵληφας,
ἀθλοφόρων τὸ στέφος·
διὸ Ἀρτέμιε μνημόνευε αἰεί,
τῶν σὲ τιμώντων,
ἐκ πόθου καὶ πίστεως.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας προστάτης,
Μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείχθης,
ἦν πάντοτε περισώζεε κακίας τοῦ ἐχθροῦ,
ἅπασι δωρούμενος,
αἰτημάτων τὴν λύσιν,
σοὶ αἰεί προσφεύγουσι,
γυναιξί τε ἀνδράσιν,
εἰς καθηκόντων πλήρωσιν καλῶς,
καὶ εὐνομίαν,
τῆς Χώρας, Ἀρτέμιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων,

τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρους;
οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεί,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός καὶ Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

” Φυλάττοις, ᾧ Ἀρτέμιε, Ἀστυνομίας Σῶμα. Ἀ(θανάσιος)”.

Ῥωιδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Φωτὶ ἐλλαμπόμενος θεϊκῷ,
Ἀρτέμιε μάρτυς,
καθικέτευε τὸν Χριστόν,
φυλάττειν ἀεὶ διακονοῦντας,
Ἀστυνομίας τῷ Σώματι, Ἄγιε.

Ὑφάπλωσον σκέπην σου κραταῖαν,
τοῖς προσπίπτουσί σοι,
Ἀστυνόμοις, Μάρτυς κλεινέ,
καὶ σκέπε αὐτοὺς ἀπὸ κινδύνων,
καὶ χαλεπῶν περιστάσεων πάντοτε.

Λιμὴν ἐχαρίσθης εἰρηνικός,
Ἀρτέμιε ἔνθα,
καταφεύγοντες ἀσφαλῶς,
αἰτούμεθα θεῖαν σου πρεσβείαν,
καὶ τῶν ψυχῶν τὴν γαλήνην εὐρίσκομεν.

Θεοτοκίον

Ἀγκάλαις κρατοῦσα τὸν Ἰησοῦν,

Πανάχραντε Μῆτερ,
καθικέτευε ἐκτενῶς,
ύγείαν παρέχειν καὶ εἰρήνην,
Ἄστυνομίας τῷ Σώματι Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τῶν εἰδώλων λατρείαν,
πανευθαρσῶς ἤλεγξας,
καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν Λόγου,
τρανῶς ἐκήρυξας,
διὸ Ἀρτέμιε,
ξίφει τμηθεὶς παρόρησιαν,
ἔχεις ἱκεσίαις σου πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Τροπαιοῦχος ἐδείχθης,
πνευματικοῖς σκάμμασι,
αἵμασι λουσθεὶς σου ἀγίοις,
μάρτυς Ἀρτέμιε,
ὄθεν τὰ τρόπαια,
δίδου τοῖς σὴν ἐξαιτοῦσι,
σκέπην καὶ βοήθειαν,
ἐν βίου θλίψεσι.

Οὐρανίας εἰρήνης,
σὺ γεγονῶς μέτοχος,
δίδου Ἄστυνόμοις ὡς δῶρον,
ταύτην Ἀρτέμιε,
ἐπευλογῶν θερμῶς,
τὸν Ἀρχηγόν τε καὶ πάντα,
ὡς προστάτης Σώματος,
καὶ πρέσβυς ἔνθερμος.

Θεοτοκίον

Ἰατρούεις Παρθένε,
τὰ ψυχικὰ τραύματα,

καὶ τοῖς ἀσθενοῦσιν παρέχεις,
ὑγίαν ἄσειστον·
ὄθεν δεόμεθα,
ἡμᾶς ἀεὶ διατήρει,
πάντας ὑγιαίνοντας,
ψυχῇ καὶ σώματι.

Διάσωσον,
τοὺς σὲ τιμῶντας Ἄρτέμιε ἀθλοφόρε,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ περιστάσεως,
καὶ δὸς πορεύεσθαι ἀεὶ,
ἐν εἰρήνῃ ἀσείστω.

Ἐπίβλεψον,
ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι,
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Πρεσβείαν θερμὴν,
προσάγαγε Ἄρτέμιε,
Χριστῷ τῷ Θεῷ,
καὶ εὐχου τούτῳ πάντοτε,
ὅπως χάριν παρέχη τὴν ἀφθονον,
Ἄστυνομία ἧς θερμός,
προστάτης ὑπάρχεις, Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὡιδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Σῶμα φύλαττε Ἄγιε,
τῆς Ἄστυνομίας ἀδιαλώβητον,
καὶ ἐκπλήρου τὰ αἰτήματα,
τῶν διακονούντων τούτῳ τάχιστα.

Ὡς στερόδον τεῖχος φάνηθι,

τοῖς προστρέχουσί σοι μάρτυς Ἄρτέμιε,
ἀποκρούων πολεμήτορος,
πάσας ἐπιθέσεις καὶ τὰ σκάνδαλα.

Ἄστυνόμων ἀσφάλεια,
ἐν τῇ ἐκπληρώσει σεπτοῦ καθήκοντος,
στῆθι πάντοτε Ἄρτέμιε,
καὶ γενοῦ ἀσπίς αὐτῶν ἀήττητος.

Θεοτοκίον

Ῥῦσαι πάσης κακώσεως,
τοὺς ἀσπαζομένους σεπτὴν εἰκόνα σου,
Παναγία παναμώμητε,
καὶ τὸν βίον τούτων καταγλύκανον.

Ῥιδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Τήρησον ἡμᾶς,
ὦ Ἄρτέμιε ἀπήμονας,
ἐκ τῶν κινδύνων καὶ τῶν θλίψεων,
ὅπως τιμῶμεν,
τὴν σεπτὴν σου μνήμην πάντοτε.

Ἔχοιμεν αἰεὶ,
σὴν βοήθειαν ἰσόβιον,
ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ καθήκοντος ἡμῶν,
Μάρτυς θεῖε,
γενναιότατε Ἄρτέμιε,

Μάκρυνον ἡμῶν,
ἀντιπάλου μηχανήματα,
καὶ καταξίωσον βιοῦν εἰρηνικῶς,
τοὺς πλουτοῦντας,
προστασίαν σου, Ἄρτέμιε.

Θεοτοκίον

Ἰθυνον Ἀγνή,
διαβήματα τῶν δούλων σου,
πρὸς ἐργασίαν σωτηρίων ἐντολῶν,
καὶ ἀξίους,
Παραδείσου δεῖξον ἅπαντας.

Ῥωδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐνίκησας,
Παραβάτου ἄνοιαν,
καὶ κατήσχυνας εἰδώλων λατρείαν,
ὅθεν ἡμᾶς,
νικητὰς δεῖξον Μάρτυς,
ψυχῆς παθῶν ἐκλυόντων τὴν δύναμιν,
προσφέρειν τε τῷ Ἰησοῦ,
λογικὴν καὶ εὐώδη προσκύνησιν.

Ἀρτέμιε,
ταῖς πικραῖς βασάνοις σου,
κατεστέφθης ἐκ Κυρίου δικαίως,
καὶ πειρασθεῖς,
ταῖς φρικταῖς ἀλγηδόσι,
νῦν ἐντροφᾶς τῶν καρπῶν τῆς θεώσεως,
παρέχων θείαν ἀρωγὴν,
θλιβομένοις καὶ πάσχουσι δούλοις σου.

Συνέσεως,
ἐμπλησθεῖς Ἀρτέμιε,
ἀπεστόμωσας εἰδώλων τοὺς λάτραις,
δεικνὺς σαφῶς,
διακρίσεως τύπον,
καὶ εὐγενοῦς πολιτείας τὴν ἄσκησιν,
ἡμῖν ποθεῖν εἰλικρινῶς,
ἐν Χριστῷ πολιτεύεσθαι πάντοτε.

Θεοτοκίον

Ταπείνωσιν,
ένδυθεισα Πάναγνε,
ήξιώθης τής γεννήσεως Λόγου,
Ὅς ἀγαπᾶ,
ταπεινῶν έν καρδίαις,
ώς έπί θρόνου ἀεί ἀναπαύεσθαι·
διό ταπείνωσιν ήμῖν,
δός, Παρθένε, έν λόγοις και πράξεσι.

Διάσωσον,
τούς σέ τιμῶντας Ἄρτέμιε ἀθλοφόρε,
ἀπό πάσης ἀνάγκης και περιστάσεως,
και δός πορεύεσθαι αεί,
έν ειρήνη άσειστω.

Ἄχραντε,
ή δια λόγου τόν Λόγον άνερμηνεύτως,
έπ' έσχάτων τῶν ήμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον,
ώς έχουσα μητρικήν παρόρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ὅς πλουτῶν παρόρησίας τὸ χάρισμα,
πρὸς Χριστὸν στεφηφόρε, Ἄρτέμιε,
μὴ παρίδης,
προσαγομένας τῶν πιστῶν εὐχάς,
ἀλλά,
πλήρου ταύτας δαψιλῶς,
και σωτηρίαν ψυχικήν,
τοῖς αἰτουσί σε χάρισαι.
Σῶμα δ' Ἄστυνομίας,
οὔπερ προστάτης πέλεις,
φύλαττε Μάρτυς άσινές,
έκ σκανδάλων και θλίψεων.

Προκείμενον· Θαυμαστός ό Θεός έν τοῖς Ἄγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος: *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα' 12 - 19)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι. Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ φίλων καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα.

Θείου Ἀρτεμίου,
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
Ἀστυνομίας Σῶμα,
παντὸς κακοῦ φυλάττοις.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου,
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

καὶ τὸ προσόμοιον.

Ἦχος πλ.β'. *Ὅλην ἀποθέμενοι.*

Τὴν ζωὴν σου ἄπασαν,
ἀνατιθεὶς τῷ Κυρίῳ,
τοῖς Αὐτοῦ ἐντάλμασι,
ταύτην συνεμόρφωσας,
ὦ Ἀρτέμιε.

Γεγονῶς ἄγαλμα,
πᾶσι τοῖς ὁρῶσιν,
ἐγγλυφὲν Ἁγίῳ Πνεύματι,
ὄθεν μετέσχηκας,
καὶ τοῦ μαρτυρίου μακάριε.

Ὡς ἔχων παρόρησίαν δέ,
τῶν διακονούντων τῷ Σώματι,
τῆς Ἀστυνομίας,
ἐπάκουσον δεήσεων φωνάς,
καὶ τὰ αἰτήματα πλήρωσον,
ὅπως σε δοξάζωμεν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κλπ.

Ὡιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τηρήσας ἐν ζωῇ σου,
δημοσίαν τάξιν,
τοὺς ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ μνημόνευε,
διακονεῖν εὐνόμως,
ποικίλων τε κινδύνων,
διαφύλαττε πάντοτε,
ὅπως τιμῶμεν αἰεὶ,
Ἀρτέμιε σὴν μνήμην.

Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας,
μάκαρ ἐναθλήσας,
τοὺς σὲ τιμῶντας ἀξίωσον πάντοτε,
ἐμμένειν ἐν τῇ πίστει,
φυλάττειν τε τὸν νόμον,

καὶ Κυρίου τὸ θέλημα,
ἵνα ζωῆς ἀληθοῦς,
μετάσχωσιν ἀλήκτως.

Νικήσας ἀοράτους,
τοῦ ἐχθροῦ δυνάμεις,
καὶ πολεμίων παθῶν ἐπεκράτησας,
διὸ Μάρτυς Κυρίου,
παθῶν τῶν ἐνοχλούντων,
καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον,
σαῖς πρὸς Δεσπότην εὐχαῖς,
καὶ θείαις ἱκεσίαις.

Θεοτοκίον

Ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων,
ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων,
ὑπερφυῶς ἐνηνθρώπησεν Ἄχραντε,
καὶ δέδωκέ σε κόσμῳ,
ἐν τοῖς κινδύνοις πρέσβιν,
ἀσφαλές τε προσφύγιον,
ὅθεν τοὺς σὲ εὐλαβῶς,
τιμῶντας σκέπε Μῆτερ.

Ὡιδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Μοίρας ἀξίου,
τῆς δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη,
τοὺς ἐν πίστει σε, Ἀρτέμιε, τιμῶντας,
μώμου ἀπαλλάττων,
καὶ ψυχικῶν κηλίδων.

Ἰθυνον, Μάρτυς,
πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας,
διαβήματα τῶν σὲ ἐξαιτουμένων,
ὅπως Βασιλείας,
μετάσχωσι Κυρίου.

Ἰαιρον τὰ βάρη,
ἀσθενειῶν ἐκ σῶν δούλων,
ὦ Ἀρτέμιε, ὡς χάριν ἔχων πλείστην,
καὶ ὑγείαν δίδου,
ἄσειστον ταῖς εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον

Σκέπασον Μῆτερ,
τῇ παναγία σου σκέπη,
τοὺς τιμῶντάς σε ὡς τέξασαν τὸν Κτίστην,
ὅπως σου τὴν δόξαν,
ἐκ πόθου ἀνυμνῶσιν.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Σῶμα Ἀστυνομίας,
ἔχον σε προστάτην,
διαφυλάττοις, Ἀρτέμιε, πάντοτε,
ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων,
ἀδιαλώβητον.

Ὡς ἔχων παρρησίαν,
εὐχου, θεῖε Μάρτυς,
ὑπὲρ τιμώντων τὴν θείαν σου ἄθλησιν,
καὶ πανοικεῖ κατευλόγει,
τούτους πρεσβείαις σου.

Μήποτε ἐπιλάθου,
τῶν διακονούντων,
Ἀστυνομίας τῷ Σώματι Ἁγίε,
παρέχων τούτοις εἰρήνην,
καὶ θεῖον ἔλεος.

Θεοτοκίον

Ἄστυνομίας Σῶμα,
φύλαττε, Παρθένε,
σὺν Ἀρτεμίῳ Χριστὸν ἰλεούμενοι,
ὅπως δῶ τούτῳ πλουσίως,
χάριν οὐράνιον.

Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ

Μεγαλυνάρια

Ἐρωτι τῷ θείῳ πυρποληθεῖς,
δέδωκας ζωὴν σου,
ὑπὲρ πίστεως τοῦ Χριστοῦ,
Ὅν ἀεὶ δυσώπει,
Ἄρτέμιε τρισμάκαρ,
ὑπὲρ τῶν σὲ ἐχόντων,
προστάτην ἄμαχον.

Ὡς διακονήσας θεοπρεπῶς,
Μάρτυς, εὐνομία,
πρέσβυς φάνηθι πρὸς Θεόν,
γυναικῶν ἀνδρῶν τε,
καλῶς ὑπηρετούντων,
Ἄστυνομίας ἔργῳ,
θεῖε Ἄρτέμιε.

Τῆς Ἄστυνομίας σκέπε ἀεὶ,
Ἄρτέμιε, Σῶμα,
ἐν εἰρήνῃ διηνεκεῖ,
πρὸς διακονίαν,
πάντων τῶν δεομένων,
εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου,
δι' Ὅν καὶ ἤθλησας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,

οί Ἅγιοι Πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν,
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον κλπ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Μαρτυρίου τὸ στέφος εἰληφῶς γενναιότατε,
τῆς Ἀστυνομίας τὸ Σῶμα,
ἀεὶ φρούρει, Ἀρτέμιε·
τοὺς δὲ ἐργαζομένους ἐν αὐτῷ,
εὐλόγει ταῖς ἀγίαις σου εὐχαῖς,
ἐν εἰρήνῃ τοῖς ἀνθρώποις διακονεῖν,
καὶ ψάλλειν σοι μακάριε·
δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σὲ μεγαλύναντι,
δόξα τῷ δεδωκότι σε ἡμῖν,
ὑπέρμαχον ἀήττητον.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν. Στιχηρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τήρησον, Ἀρτέμιε κλεινέ,
τῆς Ἀστυνομίας τὸ Σῶμα,
ἐκ πάσης θλίψεως,
καὶ εἰρήνην ἄσειστον, εὐχαῖς σου χάρισαι·
Ἀρχηγόν, ἄνδρας, θήλεις τε,
φυλάττων εὐχαῖς σου,
ἀσφαλεῖς ἐκ θλίψεων, καὶ ἐκ κινδύνων πολλῶν·
ὅπως ὡς ἐργάται εἰρήνης, τὸ καθῆκον πάντες πληρῶσι,
καὶ σὲ ὡς Προστάτην μεγαλύνωσι.

Δέσποινα πρόσδεξαι,
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,

καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

Τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας σκέπε,
Τὸ ἔντιμον Σῶμα, Ἀρτέμιε μάρτυς.